

деше и приближи при кж-
ша та, чѣ пѣсни и играніе.

25 И повыка єдногò ѡ
слѣгитѣ, и пыташе го, що
ще да са тіа (веселѣш).

26 Я той мѣ рече: защо
брѣтъ ти дойдѣ, и закла
каша ти оу҃роено то телѣ,
защото го пріа здравѣ.

27 И разсрди се, та не щѣ-
ше да влѣзе внѣтре. Я ка-
ша мѣ и злѣзе вжнѣ та го
молеше.

28 Я той ѡговори и рече
на каша си: єто. тòлко го-
динѣ ты работимѣ, и ни-
когашѣ не самѣ престжпилѣ
твоа та заповѣдь, и ни
єдинѣ пѣть не си ми далѣ
єно козлѣ, да се повеселимѣ
и ѣзѣ сѣ пріатели те си:

29 Я когѣто тòа сынѣ твой
който ти и зѣде иманѣ то
сѣ владнищѣ те, дойдѣ, за-
кла лѣ мѣ си оу҃роено то телѣ.

30 Я той мѣ рече: чѣдо,
ты си секогасѣ мене, и сички
те мой те (имѣнїа) твой са.

31 Но трѣбваше да се воз-
веселимѣ и да се возрадѣва-
ме, защото брѣтъ ти тòа
мѣртѣвѣ бѣше, и ѡживѣ: за-
гѣбенѣ бѣше, и намерисѣ.

ГЛІВЯ 31.

И говореше на оученищѣ те
си: нѣкой человекѣ бѣше
богатѣ, който имаше до-
мостроителя: и той бѣде

наклеветенѣ на него че мѣ
разсѣпѣва стока та.

2 И повыка го, та мѣ рече:
що є това, што слѣшамѣ
за тебе: дай ми ѡговорѣ
за домостроителството ти:
защото не щѣш да можешѣ
вече да строишѣ кжша та.

3 И рече въ себе си домо-
строителѣ: що да напра-
вимѣ, понѣже господѣро ми
зѣма ѡ мене домостроител-
ство то; да копаемѣ не мо-
жемѣ, да просимѣ срамѣ меѣ.

4 Оу҃сети хсе що да напра-
вимѣ, за да ме пріимѣтъ
нѣкои въ кжши те си, когѣ
то ме и зѣдатѣ ѡ домо-
строителство то.

5 И като повыка секогò
єдинѣ по єдинѣ ѡ джлжнї
щѣ те на господѣратѣ си,
рече на пѣрвѣатѣ: колко си
джлженѣ на господѣратѣ ми

6 Я онѣ рече: сто мѣрѣ
масло: и рече мѣ: земї си
записатѣ, и сѣднї скòрш
та напиши пѣдесѣтъ.

7 Пòслѣ рече на дрѣгнго:
а ты колко си джлженѣ; а
той рече: сто килѣ жїто:
и рече мѣ: земї записатѣ
си и напиши ѡсмѣдесѣтъ.

8 И похвали господѣро не-
правѣднѣатѣ домострои-
тель, защото направї ра-
зѣмнѣ: защото сынѣ те
на-тòа вѣкѣ многѣ са по-
разѣмнї ѡ синовѣ те на-
сѣтѣлостѣ та въ рожѣти си